

Прокуратура України
ОФІС ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА

вул. Різницька, 13/15, м. Київ, 01011 факс: (044) 280-26-03
e-mail: office@gp.gov.ua, web: www.gp.gov.ua
Код ЄДРПОУ 00034051

ПОВІДОМЛЕННЯ

про зміну раніше повідомленої підозри та повідомлення про нову підозру

місто Київ

14 серпня 2024 року

Прокурор третього відділу управління процесуального керівництва та підтримання публічного обвинувачення Департаменту протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту Дахно Олександр Юрійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 4201900000000343, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 14.02.2019 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Медведеву Олександрові Володимировичу,
28.12.1980 року народження, уродженцю
м. Маріуполя Донецької області,
громадянину України, зареєстрованому за
адресою: Донецька область,
Маріупольський район, смт. Сартана,
вул. Шмідта, буд. 1, раніше не судимого,
паспорт громадянина України: серія ВК
№601476

про зміну раніше повідомленої підозри у вчиненні злочину,
передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України на:

ч. 1 ст. 111 КК України, а саме - державній зраді, тобто у діянні, умисно
вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній
цілісності та недоторканності України, а саме: надання іноземній державі та її
представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України;

а також про нову підозру у вчиненні злочину, передбаченого **ч. 2 ст. 28
ч. 1 ст. 438 КК України,** а саме у жорстокому поводженні з цивільним
населенням, іншому порушенні законів та звичаїв війни, вчинених за
попередньою змовою групою осіб.

**Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Медведєв О.В.:**

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України.

07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2014 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

З огляду на викладене, в розумінні положень ст. 2 Женевських конвенцій від 12.08.1949, ратифікованих Указом Президії Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки від 03.07.1954, між державами РФ та Україна з 20.02.2014 триває збройний конфлікт міжнародного характеру.

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької та Луганської областей сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ДНР») та силового блоків (до

складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Так, 15.07.2014 «народний совет Донецкой народной республики» з метою централізованого керівництва силовим блоком «ДНР», а саме воєнізованими формуваннями та квазіправоохоронними органами, створеними всупереч діючого законодавства України, а також для залякування місцевого населення та переслідування патріотично налаштованих громадян України з проукраїнськими поглядами, які залишилися на непідконтрольній уряду України території, створив так звану «Генеральную прокуратуру Донецкой народной республики», що знаходиться за адресою: вул. Генерала Антонова, 2, м. Донецьк.

Вказаний структурний підрозділ «ДНР» мав організовану структуру, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність та дисципліну, на який покладено виконання таких функцій: нагляд за виконанням законів органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, органами військового управління, органами контролю, їх посадовими особами, органами управління і керівниками комерційних і некомерційних організацій, а також за відповідністю законам виданих ними правових актів; нагляд за додержанням прав і свобод людини і громадянина органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, органами військового управління, органами контролю, їх посадовими, а також органами управління і керівниками комерційних і некомерційних організацій, нагляд за виконанням законів органами, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, дізнання та досудове розслідування, нагляд за виконанням законів судовими виконавцями, нагляд за виконанням законів адміністраціями органів та установ виконання покарань і примусових заходів, адміністраціями місць тримання затриманих та взятих під варту, кримінальне переслідування відповідно до повноважень, встановлених кримінально-процесуальним законодавством, координація правоохоронних органів по боротьбі із злочинністю, порушення справ про адміністративні правопорушення і проведення адміністративного розслідування.

Зокрема, встановлено, що громадянин України Медведєв О.В. вчинив кримінальні правопорушення за наступних обставин.

Під час зазначених подій, Медведєв Олександр Володимирович, будучи громадянином України, мешканцем Донецької області, з власної ініціативи вирішив надати допомогу в проведенні підривної діяльності Російської Федерації проти України.

Зокрема, реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на вчинення державної зради, Медведєв О.В., маючи достатній рівень спеціальних знань і життєвого досвіду для розуміння факту окупації Російською Федерацією території Донецької області, усвідомлення проведення активної підривної діяльності проти України представниками органів державної влади Російської

Федерації, бажаючи допомогти в проведенні цієї підривної діяльності та зробити свій особистий внесок в утворення та функціонування в Донецькій області системи органів державної влади Російської Федерації, у тому числі «Генеральної прокуратури ДНР», з метою становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю української влади на тимчасово окупованій території Донецької області, в порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, діючи добровільно, умисно на шкоду суверенітету та територіальній цілісності України вирішив вступити на службу до «Генеральної прокуратури ДНР».

Так, у період з 07.04.2014 по 18.06.2014, Медведев О.В., перебуваючи у м. Маріуполі Донецької області, маючи умисел на проведення активної підривної діяльності проти України, усвідомлюючи, що така діяльність направлена на порушення суверенітету, територіальної цілісності України, насильницьку зміну меж території України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом ведення бойових дій сил оборони України, з корисливих мотивів, бажаючи отримати матеріальну допомогу за участь у ній, свідомо та умисно підготував і подав документи для проходження служби до «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР».

Відповідно до наказу так званого «Генерального прокурора «ДНР» № 7-к від 18.06.2014 Медведев О.В. був призначений на посаду старшого офіцера «управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури «ДНР» (далі - «Управління спеціальних операцій»), що розміщувалася за адресою: м. Донецьк, вул. Генерала Антонова, буд. 2.

За вказаною посадою Медведеву О.В. підпорядковувались інші учасники озброєного підрозділу «Управління спеціальних операцій», які беззаперечно виконували його накази, в тому числі, здійснювали охорону та конвоювання незаконно утримуваних ними осіб.

Для утримання незаконно позбавлених волі осіб Медведевим О.В. та його оточенням з числа учасників озброєного підрозділу «Управління спеціальних операцій» використовувалось одне із приміщень так званої «Генеральної прокуратури «ДНР» в м. Донецьку, точна адреса розташування явно на цей час в ході досудового розслідування не встановлена, а також приміщення з прилеглою територією захопленого дитячого табору «Сонечко», що розташоване в смт. Безіменне Новоазовського району Донецької області.

Приблизно на початку липня 2014 року Медведев О.В. віддав наказ підпорядкованим йому озброєним учасникам так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури «ДНР» на виїзд до м. Сніжного Донецької області для здійснення у вказаному районі збройного ураження живої сили ЗС України та інших військових формувань, задіяних до проведення антитерористичної операції на сході України.

Наприкінці серпня 2014 року (більш точної дати встановити не видається за можливе) Медведев О.М., на виконання покладених на нього обов'язків за вищевказаною посадою, перебуваючи у м. Донецьку спільно з іншими представниками так званої «ДНР», органів державної влади РФ,

військовослужбовців ЗС РФ та інших громадян РФ та України (досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях), розробив план щодо знищення низки військових об'єктів ЗСУ на підконтрольній Україні території, у тому числі підриву з використанням вибухівки одного із складів паливно-мастильних матеріалів 25-ї окремої Дніпропетровської аеромобільної бригади ЗС України, яка на той момент дислокувалася у смт. Гвардійське, Новомосковського району Дніпропетровської області, з метою ослаблення боєздатності ЗС України.

При цьому, Медведєв О.В. усвідомлював, що надає допомогу у проведенні підривної діяльності на окупованій території України в вигляді забезпечення діяльності так званого «управління спеціальних операцій генеральної прокуратури ДНР» як невід'ємної частини окупаційних органів влади, які підконтрольні Російській Федерації та є її представником.

Для практичної реалізації розробленого злочинного замислу, Медведєв О.В. підібрав серед підлеглих йому співробітників так званого «Управління спеціальних операцій» виконавців цього злочину, серед яких на даний час встановлено особу [REDACTED] та довів їм замисел вказаного злочину.

Зокрема, Медведєвим О.В. було доручено [REDACTED] безпосереднє здійснення підриву вищевказаного складу за допомогою спеціально пристосованої вибухової речовини, для чого [REDACTED] мав прибути до місця дислокації 25-ї окремої Дніпропетровської повітрянодесантної бригади Збройних Сил України, яка на той час розташовувалася в смт. Гвардійському, Новомосковського району Дніпропетровської області, таємно дістатися до складу паливно-мастильних матеріалів, непомітно для оточуючих закласти вибухову речовину і детонуючий пристрій та дистанційно здійснити підрив складу.

У разі успішного виконання вказаного завдання Медведєв О.В. обіцяв [REDACTED] винагороду у вигляді надання грошової суми у розмірі 10 000 (десяти тисяч) доларів США та сприяння у вирішенні питання про забезпечення його квартирою у м. Донецьку.

З метою забезпечення виконання завдання Медведєв О.В. 05.09.2014, перебуваючи у місті Донецьку, віддав наказ невстановленій досудовим розслідуванням особі видати [REDACTED] вибухову речовину (пластид) з детонаторами та вогнепальну зброю – пістолет «Макарова» з набоями до нього.

Вказані знаряддя злочину [REDACTED] отримав в той же день на складі озброєння підрозділу незаконного збройного формування «Оплот» так званої «ДНР», що розміщувався у приміщенні захопленої будівлі «Донецького телецентру» за адресою: м. Донецьк, вул. Куйбишева, буд. 61, у невстановленої особи, відповідальної за зберігання та облік вибухових речовин, бойових припасів та зброї в так званій «ДНР».

Виконуючи накази Медведєва О.М. та діючи відповідно до своїх обов'язків, визначених розробленим планом вчинення підриву військового об'єкту ЗСУ, [REDACTED] розпочав підготовку до його виконання.

Зокрема, отриману вибухову речовину та детонатори [REDACTED] передав у невстановлений спосіб на територію м. Дніпропетровська (нині

м. Дніпро), де вказані знаряддя отримала невстановлена досудовим розслідуванням особа, яка діяла у співучасті із ██████████

У подальшому, в один із днів першої декади вересня 2014 року ██████████ особисто прибув у м. Дніпропетровськ (на даний час м. Дніпро) для вчинення підриву складу паливно-мастильних матеріалів 25-ї окремої Дніпропетровської повітрянодесантної бригади Збройних Сил України, проте не зміг його вчинити, оскільки на стадії готування до вчинення злочину його протиправна діяльність була припинена співробітниками Служби безпеки України. Так, 13.10.2014 ██████████ затриманий та під час проведення обшуку за місцем його тимчасового мешкання за адресою: м. Дніпропетровськ (наданий час м. Дніпро), вул. Титова, буд. 14 кв. 7, виявлено та вилучено пластичну гексогеновмісну вибухову речовину - пластид, вагою 16 083 гр., вибухова потужність у тротиловому еквіваленті якої складає 14,79 - 17,69 кг; 20 електродетонаторів ЕДП-р, 5 запальних трубок ЗТП-5-, 2 запальні трубки ЗТП-150, 3 запальні трубки ЗТП - 300 та 20 запалів МД-5М, а також вогнепальну зброю - пістолет «Макарова», калібру 9 мм, серійний номер ЕМ 2228-78 з боеприпасами до нього в кількості 8 набоїв калібру 9 мм.

Своїми діями, які виразилися у наданні допомоги Російській Федерації та її представникам у проведенні підривної діяльності у вигляді вчинення підриву складу паливно-мастильних матеріалів 25-ї окремої Дніпропетровської повітрянодесантної бригади Збройних Сил України, забезпечення діяльності «органу прокуратури ДНР» як невід'ємної частини окупаційних органів влади, підконтрольних Російській Федерації, що в свою чергу призвело до зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю української влади на тимчасово окупованій території Донецької області, Медведєв О.В. вчинив державну зраду.

Таким чином, Медведєв О.В. підозрюється в державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України, а саме: у наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Крім того, Медведєв О.В. вчинив злочин проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку за наступних обставин.

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно із положеннями Конвенції «Про захист цивільного населення під час війни» від 12.08.1949, до серйозних порушень міжнародного права, відносяться, зокрема, тортури, нелюдяне поводження, нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом та інше визначене цією Конвенцією.

Стаття 27 Конвенції «Про захист цивільного населення під час війни» від 12.08.1949, визначає, що особи, які перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників (стаття 29 Конвенції «Про захист цивільного населення під час війни» від 12.08.1949).

Також, згідно статті 32 вказаної Конвенції, забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Стаття 34 Конвенції «Про захист цивільного населення під час війни» від 12.08.1949 забороняє захоплення заручників.

Згідно статті 147 Конвенції «Про захист цивільного населення під час війни» від 12.08.1949, заборонено, зокрема, тортури, нелюдяне поведження, нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом тощо.

Крім того, відповідно до ст. 50, 51 Додаткового протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що застосовується до захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 цивільне населення складається з усіх осіб, які є цивільними особами. Цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями.

Також, згідно ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, встановлено, що заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб; а.2) катування всіх видів – фізичні та психічні; с) взяття заручників.

Так, близько 09 год. 00 хв. 20.10.2014 на блокпосту, що знаходився між селами Кам'янець та Луганське Мар'їнського району Донецької області, невстановленими озброєними учасниками незаконних збройних формувань «ДНР» зупинено для огляду автомобіль марки «Volkswagen LT 46», реєстраційний номер АА 2001 ВВ, у якому рухалась група цивільних осіб-волонтерів у складі [REDACTED] та [REDACTED] які направлялись з м. Києва в напрямку м. Волновахи з метою доставки гуманітарної допомоги військовослужбовцям Збройних Сил України та інших військових формувань.

Виявивши під час огляду в салоні автомобіля вказану гуманітарну допомогу (бронежилети, продукти харчування тощо), а також мисливський карабін марки «Steyr», калібру «.223 Rem», реєстраційний номер № 3011837,

що належав [REDACTED] на праві приватної власності, невстановленими досудовим розслідування учасниками збройних формувань так званої «ДНР», які контролювали зазначений блокпост, вказана група була затримана на місці у повному складі. Також було вилучено автомобіль, на якому вони рухались, відібрано їх особисті речі та гуманітарну допомогу.

Після затримання вказаних осіб, представники збройних формувань так званої «ДНР» під загрозою застосування зброї доставили [REDACTED] до «комендатури Петровського району м. Донецька», де помістили затриманих осіб у підвальне приміщення, позбавивши їх волі та примусово утримуючи під озброєною охороною всупереч їх волі.

Під час утримання у вищевказаній будівлі [REDACTED] невстановленими особами було надано можливість зателефонувати своїй дружині - [REDACTED] для повідомлення їй про його затримання та місце перебування.

В ході подальшого пошуку шляхів звільнення [REDACTED] із заручників, його дружиною встановлено контакт із громадянином України [REDACTED], який на той час на громадських засадах займався питаннями звільнення заручників, які утримувалися учасниками так званої «ДНР».

[REDACTED] того ж дня, тобто 20.10.2014 було встановлено контакт із Медведєвим О.В., який обіймав одну з керівних посад в структурі «Генеральної прокуратури ДНР», а саме старшого офіцера так званого «управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури «ДНР» та в силу свого посадового становища міг вирішити питання про звільнення незаконно затриманих цивільних осіб, які утримувались «ДНР».

Під час телефонної розмови із Медведєвим О.В., [REDACTED] повідомив останньому про те, що [REDACTED] утримується озброєними учасниками так званої «ДНР», а також попросив вирішити питання про його звільнення.

Отримавши зазначену інформацію, у Медведєва О.В. виник злочинний умисел, направлений на взяття указаних затриманих цивільних осіб в заручники для задоволення власних інтересів, а саме для звільнення з-під варти свого родича [REDACTED], який на той час відбував покарання у Личаківській виправній колонії № 30, та забезпечення його прибуття на тимчасово окуповану територію Донецької області.

Реалізуючи свій умисел, Медведєв О.В. у ході телефонної розмови із [REDACTED] висунув йому вимогу для звільнення затриманого [REDACTED], а саме змусити його родичів або знайомих потерпілих вплинути на компетентні органи України з метою домогтися звільнення з-під варти [REDACTED] та доставити його на тимчасово окуповану територію Донецької області.

[REDACTED] через існування реальної загрози життю та здоров'ю [REDACTED] погодився на вимоги Медведєва О.В.

На виконання досягнутих домовленостей, Медведєв О.В. за невстановлених слідством обставин встановив місце незаконного утримування у заручниках [REDACTED], який на той час перебував у захопленій

адміністративній будівлі Служби безпеки України в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, вул. Щорса, 62 (далі - УСБУ в Донецькій області).

У подальшому, Медведєв О.В., використовуючи своє службове становище в ієрархічній структурі «ДНР», домовився із невістановленими учасниками так званої «ДНР», які контролювали незаконне місце утримання [REDACTED], про передачу потерпілого у його розпорядження, на що отримав згоду.

Згодом, у вечірній час доби 20.10.2014, Медведєв О.В. віддав наказ підлеглим йому озброєним співробітникам так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР», особи яких на цей час не встановлені, забрати [REDACTED] з підвалу захопленої будівлі УСБУ в Донецькій області та доставити його до однієї з квартир у м. Донецьку (точна адреса якої на цей час досудовим розслідуванням не встановлена) з метою подальшого утримання потерпілого в якості заручника.

На виконання наданого Медведєвим О.В. наказу невістановлені співробітники так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР» 20.10.2014 перевезли потерпілого [REDACTED] із адміністративної будівлі Служби безпеки України в Донецькій області та помістили його до однієї з квартир у м. Донецьку (точна адреса якої на цей час досудовим розслідуванням не встановлена), захопивши таким чином [REDACTED] у заручники.

Всупереч вимог ст. ст. 31, 32, 34 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, у вказаній квартирі [REDACTED] незаконно, примусово утримувався в заручниках всупереч своїй волі під охороною озброєних співробітників так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР» під безпосереднім контролем Медведєва О.В. у період з 20.10.2014 по 23.10.2014.

При цьому Медведєв О.В. усвідомлював, що ці дії вчиняються під час міжнародного збройного конфлікту та пов'язані з ним, а [REDACTED] є цивільною особою та відповідно до вимог міжнародного гуманітарного права не може бути позбавлений волі та використовуватися у якості заручника для досягнення власних цілей.

Під час незаконного утримання [REDACTED] у вказаній квартирі в якості заручника, Медведєв О.В., окрім раніше висунутої йому умови про вирішення питання щодо звільнення з-під варти [REDACTED], висунув [REDACTED] додаткову вимогу про те, що в обмін на його звільнення він також повинен відшукати його паспорт громадянина України, який на той час нібито зберігався у одному із підрозділів полку патрульної поліції особливого призначення «Дніпро-1» Головного управління Національної поліції в Дніпропетровській області, забрати його та у подальшому повернути в обмін на звільнення ще одного із групи волонтерів, а саме [REDACTED]

[REDACTED], погодившись на додаткові умови свого звільнення, в свою чергу попросив Медведєва О.В. вирішити питання про переведення затриманих [REDACTED] з підвалу захопленої будівлі УСБУ в Донецькій області до одного із підконтрольних Медведєву О.В. приміщень та подальшого вирішення питання стосовно їх звільнення.

Вранці 23.10.2014 [REDACTED] за наказом Медведєва О.В. був звільнений із заручників підпорядкованими йому озброєними співробітниками та переданий [REDACTED], який доставив його додому до м. Києва.

У подальшому, переслідуючи власну мету, а саме звільнення свого родича [REDACTED] та забезпечення його прибуття та тимчасово окуповану територію, Медведєв О.В. приблизно через два тижні після затримання вказаної групи волонтерів, використовуючи своє службове становище в ієрархічній структурі так званої «Генеральної прокуратури ДНР», домовився з іншими невстановленими учасниками так званої «ДНР», які контролювали незаконне місце утримання цивільних осіб в захопленій будівлі УСБУ в Донецькій області, про передачу в його розпорядження [REDACTED], на що отримав згоду.

Після чого Медведєв О.В. віддав наказ підлеглим йому озброєним співробітникам так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР» забрати із захопленої будівлі УСБУ в Донецькій області [REDACTED] та доставити їх до одного із захоплених офісних приміщень у м. Донецьку, місцезнаходження якого наразі невідоме, яке перебувало під контролем так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР».

На виконання наданого Медведєвим О.В. наказу невстановлені співробітники так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР» перевезли затриманих [REDACTED] із адміністративної будівлі Служби безпеки України в Донецькій області та помістили їх до одного із захоплених офісних приміщень у м. Донецьку (точна адреса якого на цей час досудовим розслідуванням не встановлена), захопивши таким чином [REDACTED] у заручники.

У подальшому за наказом Медведєва О.В. вищевказаних заручників доставлено в одну з квартир, де на той час тимчасово базувалася частина підрозділу так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР», під безпосереднім керівництвом Медведєва О.В.

У вказаному приміщенні [REDACTED] незаконно примусово утримувались всупереч їх волі під озброєною охороною невстановлених осіб, які підпорядковувалися Медведєву О.В., який знав, що ці дії вчиняються під час міжнародного збройного конфлікту та пов'язані з ним, усвідомлював, що [REDACTED] є цивільними особами та відповідно до вимог міжнародного гуманітарного права не можуть бути позбавлені волі та використовуватися у якості заручника для досягнення власних цілей.

Після цього, в середині листопада 2014 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Медведєв О.В., прибувши за адресою розташування вищевказаної квартири, помістив вказаних заручників в автомобіль «Nissan Patrol», та особисто в супроводі підлеглих йому озброєних співробітників так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР» доставив їх із вказаної квартири на територію захопленого дитячого табору «Сонечко», що розташований у с. Безіменне Новоазовського

району Донецької області, де продовжував їх примусово утримувати всупереч їх волі під озброєною охороною підпорядкованих йому співробітників до остаточного вирішення питання про їх звільнення в обмін на виконання попередньо висунутих умов [REDACTED]

У подальшому, Медведєв О.В., отримавши 25.11.2014 під час телефонної розмови з [REDACTED] інформацію про відшукання ним його паспорту громадянина України та про готовність передати останньому, віддав наказ підлеглим йому співробітникам так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР» доставити [REDACTED] до блокпосту, розташованому на околиці с. Безіменне Новоазовського району Донецької області, де останній був звільнений.

Під час наступної телефонної розмови Медведєв О.В. висунув [REDACTED] умову звільнення із заручників [REDACTED] в обмін на доставку на тимчасово окуповану територію, яка підконтрольна так званій «ДНР», особи на ім'я [REDACTED], прізвисько [REDACTED], точні анкетні дані якої органом досудового розслідування не встановлені, яка є родичем Медведєва О.В.

При цьому Медведєв О.В. усвідомлював, що ці дії вчиняються під час міжнародного збройного конфлікту та пов'язані з ним, а [REDACTED] є цивільною особою та відповідно до вимог міжнародного гуманітарного права не може бути позбавлена волі та використовуватися у якості заручника для досягнення власних цілей.

У подальшому на початку грудня 2014 року, більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено, Медведєв О.В. по телефону від [REDACTED] отримав інформацію про те, що останній прибув на територію, підконтрольну «ДНР», разом із його паспортом громадянина України та особою на ім'я [REDACTED], прізвисько [REDACTED].

Після цього, Медведєв О.В. віддав наказ підлеглим йому співробітникам так званої «Генеральної прокуратури ДНР» звільнити [REDACTED], який перебував повністю під його контролем та не міг вільно пересуватися, доставивши його до блокпосту, розташованого на околиці с. Безіменне Новоазовського району Донецької області, де [REDACTED] був звільнений.

Медведєв О.В., продовжуючи реалізовувати свій умисел, направлений на захоплення та утримання заручників, діючи з корисливих мотивів, з метою незаконного збагачення, 02.12.2014 під час телефонної розмови з [REDACTED] висунув вимогу про передачу йому грошових коштів у сумі 10000 (десять тисяч) доларів США, яку згодом зменшив до 5000 (п'яти тисяч) доларів США, за звільнення заручника [REDACTED], яка продовжувала примусово утримуватись ним на території колишнього дитячого табору «Сонечко» в с. Безіменне Новоазовського району Донецької області та повністю перебувала під контролем підпорядкованих Медведєву О.В. невстановлених співробітників так званої «Генеральної прокуратури ДНР».

Зібравши суму необхідних грошових коштів [REDACTED] 03.12.2014 прибув до місця розташування збройних формувань так званої «ДНР» в районі с. Саханки Новоазовського району Донецької області для вирішення питання про звільнення [REDACTED]

Однак, Медведєв О.В., переслідуючи корисливу мету та маючи намір взяти у заручники [REDACTED] з метою отримання додаткової грошової винагороди за його звільнення, віддав наказ підлеглим йому співробітникам затримати [REDACTED], відібрати у нього грошові кошти, які були призначені для звільнення [REDACTED], доставити та помістити його до захопленого дитячого табору «Сонечко», який розташований у с. Безіменне Новоазовського району Донецької області для його подальшого утримання в якості заручника, а також для застосування стосовно [REDACTED] фізичного та психологічного насильства з метою покарати його за те, що його вимоги про звільнення та доставлення [REDACTED] не були виконані.

При цьому Медведєв О.В. знаючи, що ці дії вчиняються під час міжнародного збройного конфлікту та пов'язані з ним, усвідомлюючи, що [REDACTED] є цивільною особою та відповідно до вимог міжнародного гуманітарного права не може бути позбавлена волі та використовуватися у якості заручника для досягнення власних цілей, а також що стосовно [REDACTED] заборонено застосувати катування.

На виконання наказу Медведєва О.В. невстановлені співробітники так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР» перебуваючи 03.12.2014 в районі с. Саханки Новоазовського району Донецької області незаконно затримали [REDACTED], відібрали у нього грошові кошти у сумі 5000 (п'яти тисяч) доларів США та примусово доставили потерпілого до дитячого табору «Сонечко», який розташований у с. Безіменне Новоазовського району Донецької області. Після доставлення [REDACTED] на територію захопленого дитячого табору «Сонечко», відразу після його приїзду до [REDACTED] підбігло декілька осіб з числа підлеглих Медведєву О.В. співробітників, які діючи на виконання наказів Медведєва О.В., умисно нанесли [REDACTED] удари руками, ногами у різні ділянки тіла, спричинивши йому сильний фізичний біль. Після чого, надягнувши на голову [REDACTED] капюшон, а поверх нього куртку, яку обмотали прозорою клейкою стрічкою з метою унеможливлення [REDACTED] бачити навколо себе, підлеглі Медведєву О.В., помістили його в кімнату, розташовану в одній з будівель на території вказаного дитячого табору.

У вказаній кімнаті [REDACTED] упродовж наступних трьох днів утримувався із одягнутими на руки кайданками у положенні руки за спиною та зі зв'язаними ногами, що принижувало його людську гідність та завдавало фізичних страждань.

Через короткий проміжок часу, до кімнати, у якій утримувався [REDACTED], зайшов невстановлений досудовим розслідуванням співробітник так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР», який за наказом Медведєва В.П. проводив допит [REDACTED] із застосуванням фізичного насильства у вигляді спричинення ударів ніжкою від стільця у ділянку ніг.

Вранці через декілька днів після затримання [REDACTED], точний час не слідством не встановлено, доставили до одного з приміщень на території вищевказаного табору для особистого допиту Медведєвим О.В. Упродовж всього допиту, за наказом Медведєва О.В. один із підпорядкованих йому

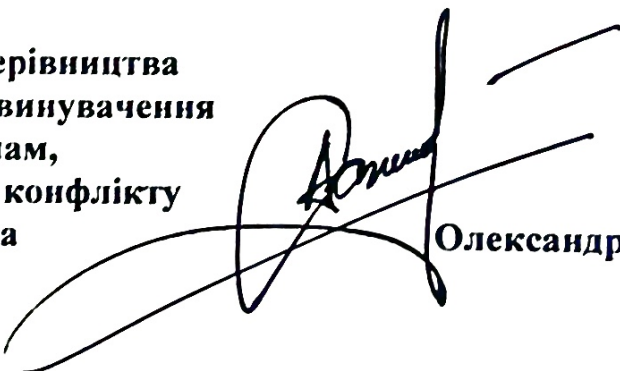
співробітників так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР» постійного тримав біля [REDACTED] автоматичну вогнепальну зброю марки «автомат Калашнікова». Також, під час проведення допиту [REDACTED], інший співробітник так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР», за наказом Медведєва О.В. наніс один удар рукою [REDACTED] у скроню, спричинивши йому сильний фізичний біль.

Вночі 17.12.2014 [REDACTED] вдалося втекти з території колишнього дитячого табору «Сонечко», який розташований у с. Безіменне Новоазовського району Донецької області.

Медведєв О.В. усвідомлюючи, що про перебування заручниці [REDACTED] під його контролем відомо правоохоронним органам України, 19.12.2014, приблизно о 18 год. 00 хв., віддав наказ підлеглим йому співробітникам так званого «Управління спеціальних операцій Генеральної прокуратури ДНР» про звільнення [REDACTED] та подальшої її доставки до блокпосту, що базувався у с. Безіменне Новоазовського району Донецької області.

Таким чином, Медведєв О.В. підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, іншому порушенні законів та звичаїв війни, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

**Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор третього відділу
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора**

Олександр ДАХНО

14 серпня 2024 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

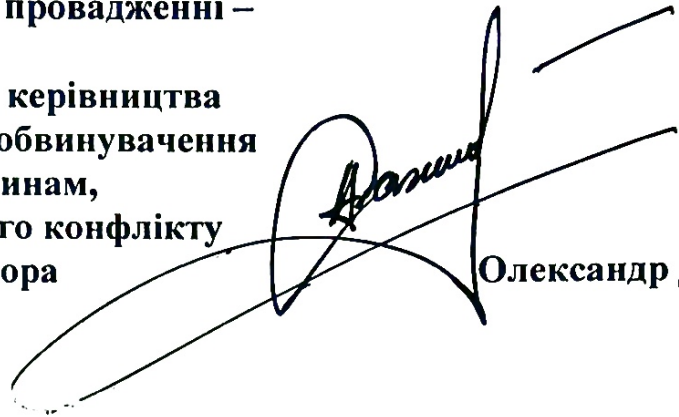
Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року

Про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру мені повідомлено права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року
Захисник: / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року

Письмове повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру вручив:

**Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор третього відділу
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора**

Олександр ДАХНО